

UITSPRAAK SGIM 2021-33

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van mevrouw A hierna te noemen 'klaagster', tegen zorgaanbieder B hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij brief d.d. 11-08-2021 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klaagster is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klaagster ingevulde geschilformulier op 11-08-2021 ontvangen.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 11-08-2021 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 23-08-2021 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn bij brief d.d. 01-12-2021 uitgenodigd voor een hoorzitting op 14 januari 2022.
5. De hoorzitting heeft op 14 januari 2022 te Veenendaal plaatsgevonden. Klaagster is ter zitting verschenen. Verweerder is eveneens ter zitting verschenen.

De klacht

Klaagster verwijt verweerder dat hij haar pijnklachten ten aanzien van een kroon die in 2017 is geplaatst te lang niet serieus heeft genomen. Klaagster ervaaarde direct na het plaatsen pijnklachten en deze bleven aanhouden in de jaren erna. Klaagster is daar in 2017 en 2018 herhaaldelijk voor in de praktijk geweest. Verweerder heeft steeds aangegeven dat zij het moest aankijken, moest wennen en pijnstilling moest nemen. Hij heeft de kroon bijgeslepen, een wortelkanaalbehandeling uitgevoerd en antibiotica voorgeschreven. Ongeveer een jaar na de behandeling heeft verweerder klaagster doorverwezen voor een wortelpuntoperatie (2019).

Klaagster voelde zich niet serieus genomen in haar pijnklachten en is in mei 2019 naar een andere tandarts gegaan en heeft ook een endontoloog bezocht. In 2020 bleek het element waar de kroon op zat niet meer te redden; de kies is verkleurd en leeft niet meer. Het element is verloren gegaan. Dit had voorkomen kunnen worden als verweerder haar pijnklachten eerder serieus had genomen en haar de goede behandeling had geboden. Klaagster verwijt het verweerder met name dat hij haar niet eerder door heeft verwezen naar een specialist voor een wortelpuntoperatie.

Klaagster is ontevreden over de behandeling van verweerder en vordert een vergoeding van € 3.361,28. Daarbij is €2.000,00 opgenomen voor een nieuw implantaat.

Het verweer

Verweerder heeft zich afgevraagd waar zijn handelen beter had gekund maar is niet van mening dat het element door zijn handelen verloren is gegaan.

Zijn diagnose bij de pijnklachten was in eerste instantie overbelasting door bruxisme. Daarom heeft hij gekozen voor het aankijken, inslijpen en het controleren van de articulatie. Veelal ebt de pijn na het inslijpen weg, al kan het wel wat lang duren voordat de pijnklachten geheel verdwenen zijn. Er was toen geen indicatie voor een wortelkanaalbehandeling.

Verweerder heeft de kroon ingeslepen, waarna klaagster nog steeds klaagde over pijn. Toen klaagster enige tijd daarna op halfjaarlijkse controle kwam had ze geen pijnklachten meer. Toen de pijnklachten daarna toch bleven aanhouden, heeft hij uiteindelijk ook een wortelkanaalbehandeling uitgevoerd. Verweerder heeft deze behandeling in zijn praktijk uitgevoerd omdat het element er op de OPG goed uit zag en hij doorverwijzing naar een endontoloog op dat moment niet geïndiceerd achtte.

Klaagster had ook na de wortelkanaalbehandeling nog wat last, maar omdat het element tijdens de wortelkanaalbehandeling goed bloedde leek het vitaal. Er is daarna met antibiotica gestart. Toen het uiteindelijk niet langer ging heeft hij klaagster doorverwezen naar de kaakchirurg voor een apexresectie. Een maand na de apexresectie had zij nog pijn, maar bij de reguliere controle in dat jaar had ze geen last meer. Dat was het laatste contact.

Klaagster heeft daarna contact gezocht met een andere tandarts. Het element blijkt inmiddels verloren te zijn gegaan. Verweerder vindt het heel spijtig en heeft ook aangeboden de kosten van de kroon te vergoeden, omdat hij het vervelend vindt dat ze deze zo kort heeft gehad. Hij meent wel zorgvuldig te hebben gehandeld en meent dat eerder doorverwijzen niet per definitie geïndiceerd was.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klagster voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De klacht van klagster houdt primair in dat verweerder de pijnklachten van klagster niet serieus heeft genomen en dat hij haar daardoor niet tijdig heeft doorverwezen naar de juiste behandelaar, waardoor het element verloren is gegaan.

Beantwoord dient te worden de vraag of de tandarts heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend tandarts kan worden verwacht

De Geschilleninstantie is van oordeel dat niet vast staat dat er eerder doorverwezen had moeten worden naar een specialist, noch dat het element behouden zou zijn gebleven als er eerder was doorverwezen naar een specialist. Dat de klachten niet serieus zijn genomen is niet aannemelijk geworden. Klagster is steeds gezien en geholpen door verweerder en verweerder heeft ook meerdere verrichtingen uitgevoerd om de pijn weg te nemen.

Of een eerdere verwijzing tot een andere uitkomst had geleid is niet relevant: het gaat er immers om of de tandarts heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend tandarts mag worden verwacht en of de behandelingen conform de regels van de kunst zijn uitgevoerd.

Daarbij geldt dat pijnklachten na het plaatsen van een kroon verschillende oorzaken kunnen hebben. Daarbij is het niet altijd nodig direct door te verwijzen naar een endontoloog of kaakchirurg. De OPG (foto) die verweerder in 2016 heeft gemaakt gaf geen indicatie voor het doorverwijzen voor een wortelkanaalbehandeling. Het is te billijken dat verweerder in 2017 niet nogmaals een foto heeft gemaakt om de wortelpunten te controleren. Het uitvoeren van de wortelkanaalbehandeling in de reguliere praktijk is derhalve niet onzorgvuldig.

De inhoud van het dossier geeft geen aanleiding een eerdere verwijzing wenselijk te achten. Daarbij speelt een rol dat klagster tussentijds ook op halfjaarlijkse controle kwam zonder pijnklachten.

Niet vastgesteld kan derhalve worden dat het element behouden was gebleven als zij eerder was doorverwezen naar een specialist. Hooguit kan verweerder aangerekend worden dat hij niet eerder alle mogelijke opties met betrekking tot doorverwijzing met mevrouw heeft besproken, maar dat is niet van dien aard dat het een tekortkoming oplevert of dat het in causaal verband staat tot het verliezen van het element.

Nu de Geschilleninstantie niet heeft kunnen vaststellen dat verweerder tekort is gekomen in zijn behandeling, verklaart zij de klacht van klagster ongegrond.

Schadevergoeding

Nu de klacht ongegrond is verklaard, komt de Geschilleninstantie aan de beoordeling van de schadevergoeding niet toe.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- de klacht ongegrond is, zoals hiervoor overwogen;
- wijst het verzoek tot het vergoeden van schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

14 januari 2022

Met verzenddatum, 22 februari 2022